

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 11. júna 2015*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Ochrana finančných záujmov Európskej únie — Nariadenie (ES, Euratom) č. 2988/95 — Článok 3 ods. 1 — Premlčacia doba — Dies a quo — Opakujúce sa nezrovnalosti — Prerušenie premlčacej doby — Podmienky — Príslušný orgán — Daná osoba — Akt, ktorý sa týka vyšetrovania alebo právneho konania v súvislosti s nezrovnalosťou — Lehota, ktorá sa rovná dvojnásobku premlčacej doby“

Vo veci C-52/14,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Nemecko) zo 17. januára 2014 a doručený Súdnemu dvoru 4. februára 2014, ktorý súvisí s konaním:

Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

proti

Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory L. Bay Larsen, sudcovia K. Jürimäe (spravodajkyňa), J. Malenovský, M. Safjan a A. Prechal,

generálny advokát: M. Wathelet,

tajomník: K. Malacek, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 7. januára 2015,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG, v zastúpení: D. Ehle, Rechtsanwalt,
- Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung, v zastúpení: W. Wolski a J. Jakubiec, splnomocnení zástupcovia,
- grécka vláda, v zastúpení: I. Chalkias, E. Leftheriotou a O. Tsirkinidou, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: P. Rossi a G. von Rintelen, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: nemčina.

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 3 ods. 1 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 312, s. 1; Mim. vyd. 01/001, s. 340).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG (ďalej len „Pfeifer & Langen“) a Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung, (Spolkový úrad pre poľnohospodárstvo a výživu, ďalej len „BLE“) vo veci vrátenia náhrady skladovacích nákladov, ktoré údajne Pfeifer & Langen neoprávnene získala na úkor finančných záujmov Európskej únie.

Právny rámec

Nariadenie (EHS) č. 1998/78

- 3 Článok 13 ods. 1 nariadenia Komisie (EHS) č. 1998/78 z 18. augusta 1978, ktoré stanovuje podrobné pravidlá pre vyrovnávanie nákladov na skladovanie cukru [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 231, s. 5), zmeneného a doplneného nariadením Komisie (EHS) č. 1714/88 z 13. júna 1988 (Ú. v. ES L 152, s. 23; Mim. vyd. 03/008, s. 70, ďalej len „nariadenie č. 1998/78“) stanovuje:

„Každý, kto má právo na náhradu, oznámi dotknutému členskému štátu najneskôr do pätnásteho dňa každého mesiaca:

- a) celkové množstvo cukru a sirupu vyjadrené v čistej váhe, ktoré zakladá nárok na náhradu a nachádza sa v sklade 24 hodín posledného dňa mesiaca, ktorý predchádza mesiacu, v ktorom došlo k oznámeniu;

...“ [*neoficiálny preklad*]

Nariadenie č. 2988/95

- 4 Tretie až piate odôvodnenie nariadenia č. 2988/95 uvádza:

„... treba brániť vo všetkých oblastiach činom, ktoré poškodzujú finančné záujmy [Únie],

... účinnosť boja proti podvodom poškodzujúcim finančné záujmy [Únie] si vyžaduje prijatie spoločného právneho rámca pre všetky oblasti, ktoré sú upravené politikami [Únie],

... protiprávne konanie a správne opatrenia a sankcie, ktoré sa naň vzťahujú, sú ustanovené v odvetvových predpisoch v súlade s týmto nariadením.“

- 5 Článok 1 tohto nariadenia znie takto:

„1. Na účely ochrany finančných záujmov [Únie] sa týmto prijíma všeobecná úprava týkajúca sa jednotných kontrol a správnych opatrení a sankcií, ktoré sa týkajú protiprávneho konania s ohľadom na právo [Únie].

2. „Nezrovnalosť“ je akékoľvek porušenie ustanovenia práva [Únie] vyplývajúce z konania alebo opomenutia hospodárskeho subjektu, dôsledkom čoho je alebo by bolo poškodenie všeobecného rozpočtu [Únie] alebo rozpočtov [ňou] spravovaných, buď zmenšením, alebo stratou výnosov plynúcich z vlastných zdrojov vyberaných priamo v mene [Únie] alebo neoprávnenou výdajovou položkou.“

6 Článok 3 ods. 1 uvedeného nariadenia stanovuje:

„Premlčacia doba konania je štyri roky od času spáchania nezrovnalosti uvedenej v článku 1 ods. 1. Odvetvové predpisy však môžu ustanoviť kratšie obdobie, ktoré však nesmie byť kratšie ako tri roky.

V prípade pokračujúcej alebo opakujúcej sa nezrovnalosti, premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa nezrovnalosť skončila...

Premlčacia doba sa prerušuje pri akomkoľvek akte príslušného orgánu, o ktorom je daná osoba upovedomená a týka sa vyšetrovania alebo právneho konania v súvislosti s nezrovnalosťou. Premlčacia doba začína plynúť znova po každom akte prerušenia.

Premlčanie sa však stane účinným najneskôr v deň, keď vyprší dvojnásobok premlčacej doby bez toho, aby príslušný orgán uložil sankciu, s výnimkou prípadu, keď bolo správne konanie prerušené v zmysle článku 6 ods. 1.“

7 V zmysle článku 4 ods. 1 a 4 toho istého nariadenia:

„1. Je všeobecným pravidlom, že pri akejkoľvek nezrovnalosti sa neprávom získaná výhoda odníme:

— povinnosťou zaplatiť alebo vrátiť dlžné alebo neprávom získané sumy,

...

4. Opatrenia stanovené v tomto článku sa nepovažujú za sankcie.“

8 Článok 6 ods. 1 nariadenia č. 2988/95 znie nasledovne:

„Bez ohľadu na správne opatrenia [Únie] a sankcie prijaté na základe odvetvových právnych predpisov existujúcich v čase nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, uloženie finančných sankcií, ako sú správne pokuty možno pozastaviť rozhodnutím príslušného orgánu, ak sa začalo trestné konanie voči danej osobe v súvislosti s tými istými skutočnosťami. Prerúšením správneho konania premlčacia doba ustanovená v článku 3 neplynie.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

9 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že spoločnosti Pfeifer & Langen, ktorá sa venuje spracovaniu cukru, bola poskytnutá v rámci spoločnej organizácie trhov s cukrom náhrada skladovacích nákladov bieleho cukru za hospodárske roky 1987/1988 až 1996/1997.

10 Dňa 9. októbra 1997 kontrola vykonaná nemeckými colnými úradmi v spoločnosti Pfeifer & Langen zistila, že vo svojich žiadostiach o náhradu skladovacích nákladov za tie isté hospodárske roky neuviedla určité množstvo vyrobeného cukru, ktoré presahovalo výrobné kvóty, konkrétne cukor C, takže požiadala o niekoľko neoprávnených náhrad a tie získala. V nadväznosti na túto kontrolu začal nemecký prokurátor trestné stíhanie zodpovedných predstaviteľov spoločnosti Pfeifer & Langen za spáchanie daňového a dotačného podvodu za skladovanie cukru.

- 11 V rámci tohto stíhania bola vytvorená mimoriadna komisia colného vyšetrovacieho úradu, ktorú tvorili predstavitelia rôznych dotknutých správnych úradov vrátane BLE. V októbri 1999 táto mimoriadna komisia zabavila na účely posúdenia dokumenty spoločnosti Pfeifer & Langen týkajúce sa hospodárskych rokov 1987/1988 až 1996/1997. V roku 2000 uvedená komisia okrem iného vypočula viacerých zamestnancov tejto spoločnosti ako svedkov.
- 12 Vo februári 2002 BLE vypracoval záverečnú správu týkajúcu sa dotačného podvodu (ďalej len „záverečná správa“). BLE dospel v tejto správe k záveru, že z konštatovaní mimoriadnej komisie vyplýva, že Pfeifer & Langen neoprávnene požiadala o náhradu nákladov na skladovanie bieleho cukru za hospodárske roky 1987/1988 až 1996/1997.
- 13 Rozhodnutím z 30. januára 2003 BLE na základe záverečnej správy čiastočne zrušil rozhodnutia týkajúce sa výpočtu náhrady skladovacích nákladov za mesiace júl 1988 až jún 1989 a požiadal Pfeifer & Langen o vrátenie neoprávnene získaných súm. Pfeifer & Langen podala námietku na BLE, pričom namietala najmä premlčanie nezrovnalostí, ktoré jej boli vytýkané za hospodársky rok 1988/1989.
- 14 V roku 2004 colné úrady zastavili konania týkajúce sa daňového podvodu v nadväznosti na zmier uzavretý so spoločnosťou Pfeifer & Langen.
- 15 Rozhodnutím zo 4. októbra 2006 BLE čiastočne vyhovel námietke spoločnosti Pfeifer & Langen a v dôsledku toho znížil sumy, ktoré mali byť vrátené. Tento úrad sa však domnieval, že nezrovnalosti týkajúce sa hospodárskeho roku 1988/1989 neboli premlčané, keďže doba štyroch rokov stanovená v článku 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95 bola prerušená rôznymi aktmi vyšetrovania alebo právneho konania týkajúcich sa tých istých nezrovnalostí, akými sú akty prijaté mimoriadnou komisiou colných úradov a prokurátorom. Navyše BLE sa domnieval, že konania spoločnosti Pfeifer & Langen sa mali považovať za opakované nezrovnalosti, takže premlčacia doba začala plynúť len od poslednej konštatovanej nezrovnalosti v roku 1997.
- 16 Dňa 7. novembra 2006 Pfeifer & Langen podala žalobu proti tomuto rozhodnutiu na Verwaltungsgericht Köln (Správny súd v Kolíne nad Rýnom). Táto spoločnosť vo svojej žalobe tvrdila najmä to, že pokiaľ ide o nezrovnalosti, ktoré jej boli vytýkané za hospodársky rok 1988/1989, premlčacia lehota ôsmich rokov stanovená v článku 3 ods. 1 štvrtom pododseku nariadenia č. 2988/95 uplynula v júli 1997, pričom pred týmto uplynutím jej nebola uložená sankcia.
- 17 Keďže Verwaltungsgericht Köln zamietol žalobu spoločnosti Pfeifer & Langen v rozsahu týkajúcom sa premlčania právnych konaní, uvedená spoločnosť podala odvolanie na vnútroštátny súd.
- 18 Podľa vnútroštátneho súdu závisí rozhodnutie o odvolaní spoločnosti Pfeifer & Langen od výkladu pravidiel týkajúcich sa premlčacej doby stanovených v článku 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95.
- 19 Za týchto okolností Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Vyšší správny súd spolkovej krajiny Severné Porýnie-Vestfálsko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:
 - „1. a) Je ‚príslušným orgánom‘ v zmysle článku 3 ods. 1 tretieho pododseku nariadenia č. 2988/95, pokiaľ ide o prerušenie plynutia premlčacej doby, orgán, ktorý je príslušný na vyšetrovanie alebo právne konanie v súvislosti s nezrovnalosťou, a to bez ohľadu na to, či poskytol finančné prostriedky?
 - b) Musia byť akty týkajúce sa vyšetrovania alebo právneho konania v súvislosti s nezrovnalosťou zamerané na vydanie správneho opatrenia alebo uloženie sankcie?
2. Môže byť ‚daná osoba‘ v zmysle článku 3 ods. 1 tretieho pododseku nariadenia č. 2988/95 aj zamestnanec podniku, ktorý bol vypočutý ako svedok?

3. a) Musí ísť ‚pri akomkoľvek akte..., o ktorom je daná osoba upovedomená a týka sa vyšetrovania alebo právneho konania v súvislosti s nezrovnalosťou‘ (článok 3 ods. 1 tretí pododsek nariadenia č. 2988/95), o konkrétne pochybenie pri evidencii výroby cukru (súbory skutkových stavov) zo strany výrobcu, ktoré sa obvykle predpokladá, resp. zistí až v rámci riadne vykonanej kontroly organizácie trhu?
- b) Môže aj záverečná správa, ktorou sa kontrola končí, resp. ktorá vyhodnocuje závery kontroly a neuvádzajú sa v nej ďalšie otázky týkajúce sa určitých súborov skutkových stavov, predstavovať ‚akt vyšetrovania‘, o ktorom bola daná osoba upovedomená?
4. a) Vyžaduje si pojem ‚opakujúce sa nezrovnalosti‘ v zmysle článku 3 ods. 1 druhého pododseku nariadenia č. 2988/95 existenciu úzkej časovej súvislosti medzi konaniami alebo opomenutiami, ktoré sa klasifikovali ako nezrovnalosti, aby sa ešte mohli považovať za ‚opakované‘?
- b) V prípade kladnej odpovede: Zanikne táto úzka časová súvislosť okrem iného tým, že nezrovnalosť pri evidencii množstva cukru nastane v priebehu jedného hospodárskeho roka len raz a potom sa znovu zopakuje až v nasledujúcom alebo neskoršom hospodárskom roku?
5. Môže ‚prvok spočívajúci v opakovaní‘ v zmysle článku 3 ods. 1 druhého pododseku nariadenia č. 2988/95 zaniknúť tým, že príslušný orgán, ktorému je známa komplexná povaha skutkového stavu, nevykonal v podniku nijakú kontrolu, resp. táto kontrola nebola pravidelná či dôkladná?
6. V ktorom okamihu začína plynúť dvojnásobok premlčacej doby v dĺžke osem rokov podľa článku 3 ods. 1 štvrtého pododseku nariadenia č. 2988/95 v prípade pokračujúcich alebo opakujúcich sa nezrovnalostí? Začne táto premlčacia doba plynúť na konci každého konania, ktoré treba považovať za nezrovnalosť (článok 3 ods. 1 prvý pododsek tohto nariadenia), alebo na konci posledného opakujúceho sa konania (článok 3 ods. 1 druhý pododsek uvedeného nariadenia)?
7. Možno plynutie dvojnásobku premlčacej doby v dĺžke osem rokov podľa článku 3 ods. 1 štvrtého pododseku nariadenia č. 2988/95 prerušiť na základe aktov príslušného orgánu týkajúcich sa vyšetrovania alebo právneho konania v súvislosti s nezrovnalosťou?
8. Majú sa v prípade rôznych skutkových stavov majúcich vplyv na posúdenie podpôr premlčacie doby, ktoré treba vypočítať podľa ustanovenia článku 3 ods.1 nariadenia č. 2988/95, určiť samostatne pre každý skutkový stav (každú nezrovnalosť)?
9. Je z hľadiska plynutia dvojnásobku premlčacej doby v zmysle článku 3 ods. 1 štvrtého pododseku nariadenia č. 2988/95 relevantná skutočnosť, že orgány vedeli o nezrovnalosti?“

O prejudiciálnych otázkach

Úvodné pripomienky

- 20 Po prvé je potrebné pripomenúť, že nariadením č. 2988/95 sa zavádza v súlade s jeho článkom 1 „všeobecná úprava týkajúca sa jednotných kontrol a správnych opatrení a sankcií, ktoré sa týkajú protiprávneho konania s ohľadom na právo [Únie]“, a to ako vyplýva z tretieho odôvodnenia uvedeného nariadenia, aby sa mohlo „brániť vo všetkých oblastiach činom, ktoré poškodzujú finančné záujmy [Únie]“ (pozri rozsudky *Handlbauer*, C-278/02, EU:C:2004:388, bod 31; *Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb a i.*, C-278/07 až C-280/07, EU:C:2009:38, bod 20, ako aj *Pfeifer & Langen*, C-564/10, EU:C:2012:190, bod 36).

- 21 V tejto súvislosti stanovuje článok 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95 premlčaciu dobu právnych konaní v dĺžke štyroch rokov od okamihu, keď došlo k nezrovnalosti alebo v prípade pokračujúcej alebo opakujúcej sa nezrovnalosti odo dňa, keď sa nezrovnalosť skončila. Podľa tohto ustanovenia však odvetvové predpisy môžu stanoviť aj kratšiu lehotu, ktorá však nesmie byť kratšia ako tri roky.
- 22 Keďže odvetvové predpisy relevantné v prejednávanej veci, ktoré tvoria pravidlá Únie týkajúce sa náhrady skladovacích nákladov v odvetví cukru a najmä nariadenie č. 1998/78 neobsahujú osobitné ustanovenia týkajúce sa premlčania, je potrebné uplatniť dobu štyroch rokov uvedenú v článku 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95.
- 23 Túto dobu možno uplatniť tak na nezrovnalosti vedúce k uloženiu správnej sankcie v zmysle článku 5 tohto nariadenia, ako aj na nezrovnalosti, o aké ide v prejednanom prípade, čo je predmetom správneho opatrenia spočívajúceho v odňatí neoprávnene získanej výhody (pozri v tomto zmysle rozsudky Handlbauer, C-278/02, EU:C:2004:388, body 33 a 34; Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb a i., C-278/07 až C-280/07, EU:C:2009:38, bod 22, ako aj Cruz & Companhia, C-341/13, EU:C:2014:2230, bod 45).
- 24 Po druhé je potrebné pripomenúť, že cieľom doby uvedenej v článku 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95 je zabezpečiť právnu istotu hospodárskych subjektov (pozri v tomto zmysle rozsudky Handlbauer, C-278/02, EU:C:2004:388, bod 40, ako aj SGS Belgium a i., C-367/09, EU:C:2010:648, bod 68). Tieto subjekty musia byť schopné určiť, ktoré z ich činností sú definitívne premlčané a ktoré môžu byť stále predmetom právnych konaní.
- 25 Na otázky položené vnútroštátnym súdom treba odpovedať s prihliadnutím na tieto úvahy.

O prvej otázke písm. a)

- 26 Svojou prvou otázkou písm. a) sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 3 ods. 1 tretí pododsek nariadenia č. 2988/95 vykladať v tom zmysle, že pojem „príslušný orgán“ sa má v zmysle tohto ustanovenia považovať za orgán, ktorý je podľa vnútroštátneho práva príslušný priznať alebo vymáhať neoprávnene získané sumy na úkor finančných záujmov Únie.
- 27 V tejto súvislosti zo spisu predloženého Súdneho dvoru vyplýva, že podľa nemeckého práva je BLE príslušný na náhradu skladovacích nákladov a na vymáhanie neoprávnene získaných náhrad, kým colné úrady majú vyšetrovaciu právomoc v oblasti podvodu týkajúceho sa náhrad skladovacích nákladov. Tieto colné úrady tak mali prijať podstatnú časť aktov týkajúcich sa vyšetrovania a právneho konania v súvislosti s nezrovnalosťami vo veci samej.
- 28 Pfeifer & Langen sa v tomto ohľade domnieva, že iba BLE sa má v prejednanom prípade považovať za „príslušný orgán“ v zmysle článku 3 ods. 1 tretieho pododseku nariadenia č. 2988/95, keďže ako jediný má právomoc priznať náhrady skladovacích nákladov alebo vymáhať ich vrátenie. Z uvedeného podľa jej názoru vyplýva, že akty vyšetrovania alebo právneho konania prijaté colnými orgánmi nemôžu viesť k prerušeniu premlčania právnych konaní v prejednanom prípade.
- 29 Je potrebné pripomenúť, že podľa článku 3 ods. 1 tretieho pododseku nariadenia č. 2988/95 premlčacia doba konania môže byť prerušená pri akomkoľvek akte príslušného orgánu oznámeného danej osobe, ktorý sa týka vyšetrovania alebo právneho konania v súvislosti s nezrovnalosťou.
- 30 Vzhľadom na toto znenie je potrebné konštatovať, že pojem „príslušný orgán“ v zmysle tohto ustanovenia znamená orgán, ktorý je príslušný na prijatie predmetných aktov vyšetrovania alebo právneho konania.

- 31 Naopak zo znenia článku 3 ods. 1 tretieho pododseku nariadenia č. 2988/95 nijako nevyplýva, že tento orgán musí byť rovnaký ako orgán, ktorý je príslušný priznať alebo vymáhať neoprávnene prijaté sumy na úkor finančných záujmov Únie.
- 32 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že pri absencii pravidiel práva Únie prináleží každému členskému štátu určiť orgány, ktoré sú podľa vnútroštátneho práva príslušné na prijatie aktov vyšetrovania a právneho konania v súvislosti s nezrovnalosťami v zmysle článku 1 ods. 2 nariadenia č. 2988/95. V dôsledku toho môžu členské štáty priznať právomoc konať v súvislosti s nezrovnalosťami inému orgánu než je orgán, ktorý v prejednávacom prípade priznáva náhradu skladovacích nákladov alebo vymáha ich vrátenie s výhradou toho, aby tieto štáty pri tejto príležitosti neohrozili účinné uplatňovanie práva Únie.
- 33 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy je potrebné na prvú otázku písm. a) odpovedať tak, že článok 3 ods. 1 tretí pododsek nariadenia č. 2988/95 sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „príslušný orgán“ sa má v zmysle tohto ustanovenia považovať za orgán, ktorý je podľa vnútroštátneho práva príslušný na prijatie predmetných aktov vyšetrovania alebo právneho konania, pričom tento orgán môže byť odlišný od orgánu, ktorý priznáva alebo vymáha neoprávnene získané sumy na úkor finančných záujmov Únie.

O druhej otázke

- 34 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 3 ods. 1 tretí pododsek nariadenia č. 2988/95 vykladať v tom zmysle, že akty týkajúce sa vyšetrovania alebo právneho konania v súvislosti s nezrovnalosťou boli oznámené „danej osobe“ v zmysle tohto ustanovenia, ak je touto osobou právnická osoba, boli tieto akty oznámené zamestnancom uvedenej osoby v rámci ich vypočutia ako svedkov.
- 35 V tejto súvislosti vnútroštátny súd uvádza, že počas vyšetrovania vedeného proti spoločnosti Pfeifer & Langen boli vypočutí viacerí zamestnanci tejto spoločnosti ako svedkovia. Vnútroštátny súd sa v tomto ohľade pýta, či na účely prerušenia premlčania konaní v súvislosti s nezrovnalosťami, o ktoré ide v prejednávacom prípade, postačuje, že akty týkajúce sa vyšetrovania alebo právneho konania boli týmto osobám oznámené.
- 36 Na úvod treba uviesť, že zo znenia článku 3 ods. 1 tretieho pododseku nariadenia č. 2988/95 vyplýva, že pojem „daná osoba“ označuje hospodársky subjekt, u ktorého je podozrenie, že sa dopustil nezrovnalostí, ktoré boli predmetom vyšetrovania alebo o ktorých sa viedlo konanie, teda v tomto prípade spoločnosť Pfeifer & Langen.
- 37 Ďalej je potrebné konštatovať, že nariadenie č. 2988/95 nestanovuje osobitné pravidlá týkajúce sa spôsobov, podľa ktorých sa má „akt týkajúci sa vyšetrovania alebo právneho konania“ v zmysle článku 3 ods. 1 tretieho pododseku tohto nariadenia danej osobe oznámiť.
- 38 Túto podmienku treba považovať za splnenú v prípade, ak všetky skutkové okolnosti umožňujú dospieť k záveru, že dotknuté akty týkajúce sa vyšetrovania alebo právneho konania boli skutočne oznámené danej osobe. Pokiaľ ide o právnickú osobu, táto podmienka je splnená, ak bol dotknutý akt oznámený osobe, ktorej konanie možno v súlade s vnútroštátnym právom pripísať tejto právnickej osobe, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.
- 39 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy je potrebné na druhú otázku odpovedať tak, že článok 3 ods. 1 tretí pododsek nariadenia č. 2988/95 sa má vykladať v tom zmysle, že akty týkajúce sa vyšetrovania alebo právneho konania v súvislosti s nezrovnalosťou boli oznámené „danej osobe“ v zmysle tohto ustanovenia, ak všetky skutkové okolnosti umožňujú dospieť k záveru, že dotknuté akty týkajúce sa vyšetrovania alebo právneho konania boli danej osobe skutočne oznámené. Pokiaľ ide

o právnickú osobu, táto podmienka je splnená, ak bol dotknutý akt skutočne oznámený osobe, ktorej konanie možno v súlade s vnútroštátnym právom pripísať tejto právnickej osobe, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

O prvej otázke písm. b) a tretej otázke

- 40 Svojou prvou otázkou písm. b) a treťou otázkou, ktoré je potrebné skúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 3 ods. 1 tretí pododsek nariadenia č. 2988/95 vykladať v tom zmysle, že na jednej strane na to, aby bol akt kvalifikovaný ako „akt, ktorý sa týka vyšetrovania alebo právneho konania“ v zmysle tohto ustanovenia, musí byť zameraný na konkrétnu nezrovnalosť, ktorej sa dopustil subjekt, ako aj na vydanie správneho opatrenia alebo uloženie sankcie a na strane druhej, či takýto akt môže predstavovať správa, akou je záverečná správa v prejednávacom prípade, ktorá hodnotí výsledky vyšetrovania, ktoré vedú k podozreniu o nezrovnalostiach, bez toho, aby bola danej osobe poslaná žiadosť o dodatočné informácie týkajúca sa uvedených činností.
- 41 Pokiaľ ide o pojem „akt týkajúci sa vyšetrovania alebo právneho konania“ v zmysle článku 3 ods. 1 tretieho pododseku nariadenia č. 2988/95, Súdny dvor už rozhodol, že premlčacia doba, akú stanovuje toto ustanovenie, spĺňa všeobecne funkciu zabezpečenia právnej istoty a že takáto funkcia nie je úplne splnená, ak táto doba môže byť prerušená akýmkoľvek úkonom kontroly všeobecnej povahy zo strany vnútroštátneho orgánu bez súvislosti s podozrením na nezrovnalosti týkajúce sa dostatočne presne vymedzených činností (pozri rozsudok *SGS Belgium a i.*, C-367/09, EU:C:2010:648, bod 68).
- 42 Naopak pokiaľ vnútroštátne orgány vyzývajúce osobu na predloženie ďalších informácií týkajúcich sa tejto transakcie odovzdajú tejto osobe správu konštatujúcu nezrovnalosť, ku ktorej prispela v súvislosti s určitou transakciou a uložia jej sankciu v súvislosti s uvedenou transakciou, prijímú tým akty, ktoré sú dostatočne presné a týkajú sa vyšetrovania alebo právneho konania v súvislosti s nezrovnalosťou v zmysle článku 3 ods. 1 tretieho pododseku nariadenia č. 2988/95 (rozsudky *SGS Belgium a i.*, C-367/09, EU:C:2010:648, bod 69, ako aj *Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre*, C-465/10, EU:C:2011:867, bod 61).
- 43 Z toho vyplýva, že na to, aby akt predstavoval „akt týkajúci sa vyšetrovania alebo právneho konania“ v zmysle článku 3 ods. 1 tretieho pododseku nariadenia č. 2988/95, musí dostatočne presne vymedziť činnosti, ktorých sa týkajú podozrenia z nezrovnalostí. Táto požiadavka spresnenia však nevyžaduje, aby tento uvedený akt uvádzal možnosť uloženia osobitnej sankcie alebo vydanie osobitného správneho opatrenia.
- 44 Vnútroštátny súd však zdôrazňuje, že rozsudky *SGS Belgium a i.* (C-367/09, EU:C:2010:648), ako aj *Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre* (C-465/10, EU:C:2011:867) možno vyložiť v tom zmysle, že správa, akou je záverečná správa v prejednávacom prípade, musí na to, aby predstavovala „akt, ktorý sa týka vyšetrovania alebo právneho konania“ v zmysle článku 3 ods. 1 tretieho pododseku nariadenia č. 2988/95, nevyhnutne obsahovať žiadosť o dodatočné informácie adresovanú danej osobe.
- 45 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že Súdny dvor sa v týchto rozsudkoch obmedzil na exemplifikatívne vymenovanie aktov, na základe ktorých sa možno domnievať, že dostatočne presne vymedzujú činnosti, ktorých sa týkajú podozrenia z nezrovnalostí.
- 46 Z toho vyplýva, že správa, akou je záverečná správa v prejednávacom prípade, môže byť považovaná za „akt týkajúci sa vyšetrovania alebo právneho konania“ v zmysle článku 3 ods. 1 tretieho pododseku nariadenia č. 2988/95, ak dostatočne presne vymedzuje činnosti, ktorých sa týkajú podozrenia z nezrovnalostí, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu, a to aj v prípade, ak by neobsahoval žiadosť o dodatočné informácie adresovanú danej osobe.

47 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné na prvú otázku písm. b) a tretiu otázku odpovedať tak, že článok 3 ods. 1 tretí pododsek nariadenia č. 2988/95 sa má vykladať v tom zmysle, že na to, aby mohol byť akt kvalifikovaný ako „akt, ktorý sa týka vyšetrenia alebo právneho konania“ v zmysle tohto ustanovenia, musí dostatočne presne vymedziť činnosti, ktorých sa týkajú podozrenia z nezrovnalostí. Táto požiadavka presnosti však nevyžaduje, aby uvedený akt uvádzal možnosť uloženia osobitnej sankcie alebo vydania osobitného správneho opatrenia. Vnútroštátnemu súdu prináleží overiť, či správa v prejednávacom prípade spĺňa túto podmienku.

O štvrtej a ôsmej otázke

48 Svojou štvrtou a ôsmou otázkou, ktoré je potrebné skúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 3 ods. 1 druhý pododsek nariadenia č. 2988/95 vykladať v tom zmysle, že na jednej strane medzi viacerými nezrovnalosťami musí existovať úzka časová súvislosť, aby sa mohli považovať za „opakujúcu sa nezrovnalosť“ v zmysle tohto ustanovenia a na strane druhej, že nezrovnalosti týkajúce sa stanovenia množstiev cukru skladovaného výrobcom, ku ktorému došlo v rôznych hospodárskych rokoch a ktoré viedli k nesprávnemu uvedeniu týchto množstiev tým istým výrobcom, a teda k neoprávnenému vyplateniu súm z dôvodu náhrady skladovacích nákladov, môžu predstavovať „opakovanú nezrovnalosť“ v zmysle uvedeného ustanovenia.

49 Na úvod je potrebné pripomenúť, že v súlade s judikatúrou Súdneho dvora ide o nezrovnalosť „pokračujúcu alebo opakujúcu sa“ v zmysle článku 3 ods. 1 druhého pododseku nariadenia č. 2988/95, pokiaľ sa jej dopustí subjekt, ktorý čerpá hospodárske výhody zo všetkých podobných činností, ktorými sa porušuje rovnaké ustanovenie práva Únie (pozri rozsudok Vonk Dairy Products, C-279/05, EU:C:2007:18, bod 41).

50 V súvislosti s touto definíciou sa vnútroštátny súd na úvod pýta na nevyhnutnosť úzkej časovej súvislosti medzi dvoma alebo viacerými nezrovnalosťami na to, aby mohli predstavovať „opakujúcu sa nezrovnalosť“ v zmysle článku 3 ods. 1 druhého pododseku nariadenia č. 2988/95. Podľa tohto súdu došlo v prejednávacom prípade k určitým činnostiam vyčítaným žalobkyni vo veci samej v rôznych hospodárskych rokoch.

51 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, ako bolo uvedené v bode 24 tohto rozsudku, že cieľom premlčacej doby uvedenej v článku 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95 je zabezpečiť právnu istotu subjektov, ktorí zároveň musia určiť spomedzi ich činností tie, ktoré sú definitívne premlčané a tie, ktoré stále môžu byť predmetom právnych konaní.

52 Je však potrebné zohľadniť, že nezrovnalosti nemôžu predstavovať „opakujúcu sa nezrovnalosť“ v zmysle článku 3 ods. 1 druhého pododseku nariadenia č. 2988/95, ak ich oddeľuje obdobie, ktoré je dlhšie ako premlčacia doba štyroch rokov stanovená v prvom pododseku tohto istého odseku. Za týchto okolností tieto odlišné nezrovnalosti nevykazujú úzku časovú súvislosť. Pri neexistencii aktu príslušného orgánu, ktorý sa týka vyšetovania alebo právneho konania, by tak mohol subjekt oprávnene považovať prvú z týchto nezrovnalostí za premlčanú. Naopak takáto úzka časová súvislosť existuje, ak je obdobie medzi jednotlivými nezrovnalosťami kratšie ako uvedená premlčacia doba.

53 Ďalej, pokiaľ ide o kvalifikovanie nezrovnalostí vo veci samej, prináleží vnútroštátnemu súdu, aby v súlade s dôkaznými pravidlami vnútroštátneho práva uplatniteľnými na prejednávajúcu vec overil, či tým nie je narušená účinnosť práva Únie, či sú naplnené prvky pokračujúcej alebo opakovanej nezrovnalosti, pripomenuté v bode 49 tohto rozsudku (pozri v tomto zmysle rozsudok Vonk Dairy Products, C-279/05, EU:C:2007:18, bod 43). Súdny dvor však môže na základe informácií obsiahnutých v rozhodnutí vnútroštátneho súdu tomuto súdu poskytnúť výkladové prvky, ktoré umožnia vnútroštátnemu súdu rozhodnúť.

- 54 Predovšetkým v tejto súvislosti sa zdá, že nezrovnalosti vytýkané spoločnosti Pfeifer & Langen prispievajú k nesprávnemu charakteru vyhlásenia poskytnutého touto spoločnosťou, pokiaľ ide o kvalifikovanie danej časti jej výroby bieleho cukru, za ktorý žiadala náhradu skladovacích nákladov (skôr kvóty A a/alebo B ako cukor C). Z tohto dôvodu preto nezrovnalosti môžu predstavovať opakované porušenie článku 13 ods. 1 nariadenia č. 1998/78, ktorý ukladá výrobcovi cukru povinnosť oznámiť zásoby, ktoré zakladajú nárok na náhradu skladovacích nákladov.
- 55 Nemožno preto vylúčiť, že nezrovnalosti vytýkané spoločnosti Pfeifer & Langen vo veci samej predstavujú ako celok „opakovanú nezrovnalosť“ v zmysle článku 3 ods. 1 druhého pododseku nariadenia č. 2988/95, čo však prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.
- 56 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy je potrebné na štvrtú a ôsmu otázku odpovedať tak, že článok 3 ods. 1 druhý pododsek nariadenia č. 2988/95 sa má vykladať v tom zmysle, že pokiaľ ide o úzku časovú súvislosť, ktorá má existovať medzi nezrovnalosťami, aby predstavovali „opakujúcu sa nezrovnalosť“ v zmysle tohto ustanovenia, sa vyžaduje len to, aby bolo obdobie medzi jednotlivými nezrovnalosťami kratšie ako premlčacia doba stanovená v prvom pododseku toho istého odseku. Nezrovnalosti, o aké ide vo veci samej, týkajúce sa výpočtu množstiev cukru skladovaného výrobcom, ku ktorému došlo v rôznych hospodárskych rokoch a ktoré viedli k nesprávnemu uvedeniu týchto množstiev tým istým výrobcom, a teda k neoprávnenému vyplateniu súm z dôvodu náhrady skladovacích nákladov, v zásade predstavujú „opakovanú nezrovnalosť“ v zmysle článku 3 ods. 1 druhého pododseku nariadenia č. 2988/95, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

O piatej otázke

- 57 Svojou piatou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 3 ods. 1 druhý pododsek nariadenia č. 2988/95 vykladať v tom zmysle, že kvalifikovanie všetkých nezrovnalostí ako „pokračujúca alebo opakujúca sa nezrovnalosť“ v zmysle tohto ustanovenia je vylúčené v prípade, keď príslušné orgány nepodriadili danú osobu pravidelným a dôkladným kontrolám.
- 58 Pfeifer & Langen sa domnieva, že BLE si nesplnil svoju povinnosť náležitej starostlivosti tým, že danú osobu nepodriadil pravidelným a dôkladným kontrolám počas hospodárskych rokov vo veci samej. Táto spoločnosť tvrdí, že tento úrad sa nemôže za týchto okolností dovoľávať pokračujúcej alebo opakujúcej sa povahy nezrovnalostí na účely odkladu premlčania právnych konaní.
- 59 Ako bolo pripomenuté v bode 49 tohto rozsudku, „pokračujúca alebo opakujúca sa nezrovnalosť“ v zmysle článku 3 ods. 1 druhého pododseku nariadenia č. 2988/95 sa vyznačuje len tým, že určitý subjekt čerpá hospodárske výhody zo všetkých podobných operácií, ktorými sa porušuje rovnaké ustanovenie práva Únie.
- 60 Z toho vyplýva, že tento pojem je založený na objektívnych kritériách, ktoré sú vlastné tejto kategórii nezrovnalostí a sú nezávislé od konania vnútroštátneho správneho orgánu voči predmetného subjektu. Najmä kvalifikovanie všetkých nezrovnalostí ako „pokračujúca alebo opakujúca sa nezrovnalosť“ v zmysle článku 3 ods. 1 druhého pododseku nariadenia č. 2988/95 nemôže závisieť od skutočnosti, či príslušný orgán podriadil danú osobu pravidelným a dôkladným kontrolám alebo nie.
- 61 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy je potrebné na piatu otázku odpovedať tak, že článok 3 ods. 1 druhý pododsek nariadenia č. 2988/95 sa má vykladať v tom zmysle, že kvalifikovanie všetkých nezrovnalostí ako „pokračujúca alebo opakujúca sa nezrovnalosť“ v zmysle tohto ustanovenia nie je vylúčené v prípade, ak príslušný orgán nepodriadil dotknutú osobu pravidelným a dôkladným kontrolám.

O šiestej a deviatej otázke

- 62 Svojou šiestou a deviatou otázkou, ktoré je potrebné skúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 3 ods. 1 štvrtý pododsek nariadenia č. 2988/95 vykladať v tom zmysle, že doba stanovená v tomto pododseku plynie v prípade pokračujúcich alebo opakujúcich sa nezrovnalostí buď odo dňa ukončenia poslednej nezrovnalosti, alebo odo dňa, keď došlo ku každej z opakujúcich sa nezrovnalostí, alebo tiež odo dňa, keď sa príslušné vnútroštátne orgány dozvedeli o týchto nezrovnalostiach.
- 63 Na úvod je potrebné uviesť, že tak zo znenia, ako aj zo systematiky článku 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95 vyplýva, že toto ustanovenie stanovuje vo svojom štvrtom pododseku absolútnu hranicu, ktorá sa uplatňuje na premlčanie právnych konaní v súvislosti s nezrovnalosťami, pričom táto lehota uplynie najneskôr v deň, keď uplynie dvojnásobok tejto premlčacej doby stanovenej v prvom pododseku tohto istého odseku, pričom príslušný orgán neuložil sankciu, okrem prípadov, keď bolo správne konanie prerušené v súlade s článkom 6 ods. 1 tohto nariadenia.
- 64 Lehota stanovená v štvrtom pododseku článku 3 ods. 1 uvedeného nariadenia tak prispieva k posilneniu právnej istoty hospodárskych subjektov v súlade s požiadavkou pripomenutou v bode 24 tohto rozsudku, tým že bráni tomu, aby premlčanie príslušných právnych konaní týkajúcich sa nezrovnalostí mohlo byť prerušujúcimi sa aktmi, ktoré sa opakujú, posúvané na neurčito.
- 65 Pokiaľ ide o *dies a quo* tejto lehoty, zo systematiky článku 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95 a najmä z neexistencie osobitných pravidiel v tejto veci tiež vyplýva, že tento začiatok musí byť určený na základe dvoch prvých pododsekov tohto istého odseku.
- 66 Podľa článku 3 ods. 1 druhého pododseku tohto nariadenia v prípade opakujúcich sa nezrovnalostí plynie premlčacia doba odo dňa, keď došlo k ukončeniu nezrovnalostí. Ako však bolo pripomenuté v bode 49 tohto rozsudku v prípade, keď subjekt uskutoční na účely čerpania hospodárskej výhody viacero podobných činností, čím poruší toto isté ustanovenie práva Únie, bude potrebné považovať tieto činnosti za činnosti, ktoré tvoria jednu a tú istú pokračujúcu alebo opakujúcu sa nezrovnalosť. V dôsledku toho sa musí pojem „nezrovnalosť, ktorá sa skončila“ uvedený v tomto ustanovení chápať ako odkazujúci na deň, keď sa skončila posledná činnosť tvoriaca tú istú opakujúcu sa nezrovnalosť.
- 67 Vzhľadom na to, dátum, ku ktorému sa vnútroštátne orgány dozvedeli o nezrovnalosti, nemá vplyv na začiatok uvedenej lehoty. Okrem skutočnosti, že nič zo znenia článku 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95 neumožňuje vyvodiť opačný výklad, je potrebné zdôrazniť, že vnútroštátny správny orgán má všeobecnú povinnosť náležitej starostlivosti pri overovaní správnosti platieb, ktoré vykonal a ktoré zaťažujú rozpočet Únie, z čoho vyplýva, že tento orgán musí bezodkladne prijať opatrenia určené na nápravu (pozri v tomto zmysle rozsudky *Ze Fu Fleischhandel a Vion Trading*, C-201/10 a C-202/10, EU:C:2011:282, bod 44, ako aj *Cruz & Companhia*, C-341/13, EU:C:2014:2230, bod 62).
- 68 Za týchto okolností by pripustenie toho, že lehota stanovená v článku 3 ods. 1 štvrtého pododseku nariadenia č. 2988/95 začne plynúť len od okamihu, keď správny orgán konštatoval tieto nezrovnalosti, mohlo určitým spôsobom podporovať vnútroštátne orgány v ich nečinnosti pri začatí konania o uvedených nezrovnalostiach a hospodárske subjekty by na jednej strane boli počas dlhého obdobia vystavené právnej neistote a na strane druhej riziku, že po uplynutí takého dlhého obdobia už nebudú schopné predložiť dôkazy o správnosti dotknutých operácií (pozri v tomto zmysle rozsudky *Ze Fu Fleischhandel a Vion Trading*, C-201/10 a C-202/10, EU:C:2011:282, bod 45, ako aj *Cruz & Companhia*, C-341/13, EU:C:2014:2230, bod 62).

69 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné na šiestu a deviatu otázku odpovedať tak, že článok 3 ods. 1 štvrtý pododsek nariadenia č. 2988/95 sa má vykladať v tom zmysle, že lehota stanovená v tomto pododseku začne v prípade pokračujúcej alebo opakujúcej sa nezrovnalosti plynúť odo dňa, keď sa táto nezrovnalosť skončila, bez ohľadu na dátum, ku ktorému sa vnútroštátny správny orgán o tejto nezrovnalosti dozvedel.

O siedmej otázke

70 Svojou siedmou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95 vykladať v tom zmysle, že akty týkajúce sa vyšetrovania alebo právneho konania prijaté príslušným správnym orgánom a oznámené danej osobe v súlade s tretím pododsekom tohto odseku majú za následok prerušenie lehoty stanovenej v štvrtom pododseku tohto istého odseku.

71 Ako bolo uvedené v bode 63 tohto rozsudku, článok 3 ods. 1 štvrtý pododsek nariadenia č. 2988/95 stanovuje absolútnu hranicu, ktorá sa uplatňuje na premlčanie právnych konaní týkajúcich sa nezrovnalostí, pričom táto premlčacia lehota uplynie najneskôr v deň, keď uplynie dvojnásobok premlčacej doby stanovenej v prvom pododseku tohto istého odseku, pričom príslušný orgán neuložil sankciu, okrem prípadov, keď bolo prerušené správne konanie v súlade s článkom 6 ods. 1 tohto nariadenia.

72 Z uvedeného vyplýva, že okrem tohto posledného prípadu akty týkajúce sa vyšetrovania alebo právneho konania prijaté príslušným orgánom a oznámené danej osobe v súlade s článkom 3 ods. 1 tretieho pododseku uvedeného nariadenia nemajú za následok prerušenie lehoty stanovenej v článku 3 ods. 1 štvrtého pododseku tohto istého nariadenia.

73 Tento záver potvrdzuje cieľ tejto lehoty, ktorým je konkrétne, ako bolo uvedené aj v bode 64 tohto rozsudku, zabránenie tomu, aby premlčanie príslušných právnych konaní týkajúcich sa nezrovnalostí mohlo byť prerušujúcimi sa aktmi, ktoré sa opakujú, posúvaná na neurčito.

74 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné na siedmu otázku článku 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95 odpovedať tak, že sa má vykladať v tom zmysle, že akty týkajúce sa vyšetrovania alebo právneho konania prijaté príslušným správnym orgánom a oznámené danej osobe v súlade s tretím pododsekom tohto odseku nemajú za následok prerušenie lehoty stanovenej v štvrtom pododseku tohto istého odseku.

O trovách

75 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

- 1. Článok 3 ods. 1 tretí pododsek nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „príslušný orgán“ sa má v zmysle tohto ustanovenia považovať za orgán, ktorý je podľa vnútroštátneho práva príslušný na prijatie predmetných aktov vyšetrovania alebo právneho konania, pričom tento orgán môže byť odlišný od orgánu, ktorý priznáva alebo vymáha sumy neoprávnene získané na úkor finančných záujmov Európskej únie.**

2. Článok 3 ods. 1 tretí pododsek nariadenia č. 2988/95 sa má vykladať v tom zmysle, že akty týkajúce sa vyšetrovania alebo právneho konania v súvislosti s nezrovnalosťou boli oznámené „danej osobe“ v zmysle tohto ustanovenia, ak všetky skutkové okolnosti umožňujú dospieť k záveru, že dotknuté akty týkajúce sa vyšetrovania alebo právneho konania boli danej osobe skutočne oznámené. Pokiaľ ide o právnickú osobu, táto podmienka je splnená, ak bol dotknutý akt skutočne oznámený osobe, ktorej konanie možno v súlade s vnútroštátnym právom pripísať tejto právnickej osobe, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.
3. Článok 3 ods. 1 tretí pododsek nariadenia č. 2988/95 sa má vykladať v tom zmysle, že na to, aby mohol byť akt kvalifikovaný ako „akt, ktorý sa týka vyšetrovania alebo právneho konania“ v zmysle tohto ustanovenia, musí dostatočne presne vymedziť činnosti, ktorých sa týkajú podozrenia z nezrovnalostí. Táto požiadavka presnosti však nevyžaduje, aby uvedený akt uvádzal možnosť uloženia osobitnej sankcie alebo vydanie osobitného správneho opatrenia. Vnútroštátnemu súdu prináleží overiť, či správa v prejednávacom prípade spĺňa túto podmienku.
4. Článok 3 ods. 1 druhý pododsek nariadenia č. 2988/95 sa má vykladať v tom zmysle, že pokiaľ ide o úzku časovú súvislosť, ktorá má existovať medzi nezrovnalosťami, aby predstavovali „opakujúcu sa nezrovnalosť“ v zmysle tohto ustanovenia, sa vyžaduje len to, aby bolo obdobie medzi jednotlivými nezrovnalosťami kratšie ako premlčacia doba stanovená v prvom pododseku toho istého odseku. Nezrovnalosti, o aké ide vo veci samej, týkajúce sa výpočtu množstiev cukru skladovaného výrobcom, ku ktorému došlo v rôznych hospodárskych rokoch a ktoré viedli k nesprávnemu uvedeniu týchto množstiev tým istým výrobcom, a teda k neoprávnenému vyplateniu súm z dôvodu náhrady skladovacích nákladov, v zásade predstavujú „opakovanú nezrovnalosť“ v zmysle článku 3 ods. 1 druhého pododseku nariadenia č. 2988/95, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.
5. Článok 3 ods. 1 druhý pododsek nariadenia č. 2988/95 sa má vykladať v tom zmysle, že kvalifikovanie všetkých nezrovnalostí ako „pokračujúca alebo opakujúca sa nezrovnalosť“ v zmysle tohto ustanovenia nie je vylúčená v prípade, ak príslušný orgán nepodriadil danú osobu pravidelným a dôkladným kontrolám.
6. Článok 3 ods. 1 štvrtý pododsek nariadenia č. 2988/95 sa má vykladať v tom zmysle, že lehota stanovená v tomto pododseku začne v prípade pokračujúcej alebo opakujúcej sa lehoty plynúť odo dňa, keď sa táto nezrovnalosť skončila, bez ohľadu na dátum, ku ktorému sa vnútroštátny správny orgán o tejto nezrovnalosti dozvedel.
7. Článok 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95 sa má vykladať v tom zmysle, že akty týkajúce sa vyšetrovania alebo právneho konania prijaté príslušným správnym orgánom a oznámené danej osobe v súlade s tretím pododsekom tohto odseku nemajú za následok prerušenie lehoty stanovenej v štvrtom pododseku tohto istého odseku.

Podpisy